

INGEZONDEN.

EENPARIGE UITSPRAAK.

De eenparige uitspraak van den Afdeulingsraad van de Afdeeling Geertruidenberg en O., na gedaan onderzoek, ingesteld op eigen verzoek van collega w. L. M. DE BOTH te Kaatsheuvel, inzake zijn verhouding tot het z.g.n. Doktersfonds, afdeeling van de R.K. Werkliedenvereeniging te Kaatsheuvel, luidt, na gedeeltelijke opheffing der geheimhouding:

dat er absoluut geen verhouding tusschen hem en v.n. Doktersfonds bestaat, en dus van zelf in geen enkel opzicht gehandeld kan zijn tegen eenig reglement of bindend besluit onzer Maatschappij.

De Afdeulingsraad van de Afdeeling Geertruidenberg en O.

Oosterhout,
5 Maart 1929.

G. VAN LIEBERGEN, *voorzitter.*
PH. J. KÖHLER, *secretaris.*

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — **De toxische pijnbank.** In een geestig artikeltje: *la scopolamine et la vérité*, bespreekt EMILE GAUTIER in *Le Figaro* van 4 Maart de poging, die in Hawaï is gedaan om een Japanner, die verdacht was van een misdrijf, zijn „onderbewustzijn” te doen leegpraten door hem door middel van scopolamine in schemerslaap te brengen. De man had op deze wijze zeer lijfstraffelijke bekentenissen gedaan, maar toen hij wakker was, ontkende hij ten stelligste wat men hem hardop had doen droomen. De proef was toen opnieuw genomen — en het onderbewustzijn had toen precies het tegenovergestelde van den vorigen keer verhaald.

GAUTIER vindt het uitstekend, dat men nu wel niet meer van zulk een middel gebruik zal maken om de waarheid op te sporen. Daartoe weet men nog te weinig van het onderbewustzijn en van de dingen, die op zijn uitingen van invloed zijn. Maar hij vindt het toch niet juist, zulke pogingen op één lijn te stellen met de pijnbank. Deze ontlokte bekentenissen, die alle kans hadden onwaar te zijn, omdat de gepijnigde slechts één ding verlangde: voor het oogenblik verlost te worden van de pijniging, al moest hij daarom liegen en straks zijn vrijheid of zijn leven verbeuren.

LONDEN. — **Radium voor Londen's ziekenhuizen.** Sir OTTO BEIT heeft vóór enkele maanden 50000 P.St. ter beschikking gesteld van het King EDWARD's Hospital Fund, om radium aan te koopen voor de ziekenhuizen te Londen. Daarop is voor hetzelfde doel aan London Hospital nog een bedrag van 25000 P.st. geschonken. Dit alles zou niet voldoende zijn om alle ziekenhuizen over een hoeveelheid radium te doen beschikken, voldoende om in alle gevallen, waarin bestraling noodig is, deze toe te dienen. Daarom zullen enkele ziekenhuizen, als „radium-centra”, van een grootere hoeveelheid dan de andere worden voorzien (in het bijzonder ziekenhuizen voor keel- en vrouwenziekten), en de andere zullen worden in staat gesteld, op kleiner schaal de behandeling met radium toe te passen. Hierbij zal rekening worden gehouden met de hoeveelheden radium, die de ziekenhuizen reeds bezitten. Drie klinieken zijn bijv. reeds voldoende toegerust. Het radium wordt door het fonds telkens voor den tijd van een jaar in bruikleen gegeven, welke termijn stilzwijgend kan worden verlengd. Een afzonderlijke commissie zal toezicht op de aanwending houden; zonder haar toestemming zal van het radium niet buiten het ziekenhuis gebruik mogen worden gemaakt. Eén vierde van het beschikbare bedrag is noodig om de toestelletjes aan te schaffen, die het radium moeten bevatten en om het radium daarin te plaatsen (*Brit. med. Journ.*, 9 Maart).

— **Griep, leeftijd en winterkoude.** Aan een mededeeling over de sterfte te Londen gedurende de eerste acht weken van dit jaar (*Lancet*, 9 Maart) ontleen ik de volgende welsprekende cijfers betreffende het aantal sterfgevallen in de eerste en de achtste week: